

Legiony

**Legiony to żołnierska nuta. Legiony to straceńców
los.**

Legiony to żołnierska buta. Legiony to ofiarny stos.

My Pierwsza Brygada, Strzelecka gromada.

Na stos rzuciliśmy nasz życia los, na stos, na stos!

**2. O, ileż mąk, ile cierpienia. O, ileż krwi, wylanych
łez. Pomimo to nie ma zwątpienia**

dodawał sił wędrówki kres.

My Pierwsza Brygada, Strzelecka gromada.

Na stos rzuciliśmy nasz życia los, na stos, na stos!

**3. Mówili, żeśmy stumanieni. Nie wierząc nam, że
chcieć - to móc! Laliśmy krew osamotnieni a z nami
był nasz drogi Wódz.**

My Pierwsza Brygada, Strzelecka gromada.

Na stos rzuciliśmy nasz życia los, na stos, na stos!

**4. Nie chcemy już od was uznania ni waszych mów ni
waszych łez. Skończyły się dni kołatania**

do waszych dusz do waszych kies.

My Pierwsza Brygada, Strzelecka gromada.

Na stos rzuciliśmy nasz życia los, na stos, na stos!

**5. Umieliśmy w ogień zapału młodzieńczych wiar
rozniecić skry. Nieść życie swe dla ideału i swoją
krew i marzeń sny.**

My Pierwsza Brygada, Strzelecka gromada.

Na stos rzuciliśmy nasz życia los, na stos, na stos!

**6. Potrafim dziś dla potomności ostatki swych
poświęcić dni. Wśród fałszów siać zew
szlachetności miazgą swych ciał żarem swej krwi.**

My Pierwsza Brygada, Strzelecka gromada.

Na stos rzuciliśmy nasz życia los, na stos, na stos!

Jeszcze jeden mazur dzisiaj

**Jeszcze jeden mazur dzisiaj, nim poranek świta,
"Czy pozwoli Panna Krysia?" młody ułan pyta.
I tak długo błaga, prosi, boć to w polskiej ziemi.
W pierwszą parę ją unosi, a sto par za niemi.**

**2. On jej czule szepce w uszko, ostrogami dzwoni,
Pannie tłucze się serduszko, i liczko się płoni.
Cyt, serduszko, nie płoń liczka, bo ułan niestały.
O pół mili wre potyczka, słyhać pierwsze strzały.**

**3. Słyhać strzały, głos pobudki, dalej na koń, hurra!
Lube dziewczę porzuć smutki, dokończym mazura.
Jeszcze jeden krąg dokoła, jeden uścisk bratni.
Trąbka budzi, na koń woła, mazur to ostatni.**